

Collegial=Lidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium

No. 49. Den 4de Decbr. 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlægger og Udgiver af denne
Lidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Lovgivninger.

Slutning af Forordningen for begge Riger, angaaende hvorledes Pensioner eller andre aarlige Præstationer, som det paaligger Private at udrede skulde gaae over fra dansk Courant til Rigsbankpenge.

(see forrige No.)

§. 5. De foranførte Regler (§§. 1 = 4) ere og anvendelige paa det Bidrag til en Embedsmands Lønning, som af et andet Embede skal udredes.

§. 6. Lønninger, som udredes af Stadskaaser, Communer eller andre offentlige Stiftelser, bør, for saavidt de ere fastsatte i dansk Courant førend 1ste Septbr. 1807, betales i Rigsbankpenge Solvvardie, Daler for Daler, uden Hensyn til, naar den nærværende Betjent er antaget. Derimod skulde alle efter

10de Septbr. 1807 bevilgede Tillæg til flige Lønninger bortfalde, med mindre særdeles Omstændigheder skulde fordre, at noget af dette Tillæg bør tilstaaes i Rigsbankpenge, hvilket den til Lønningens Fastsættelse berettigede Authoritet haver at bedømme.

§. 7. Hvor Poster af det i §. 6 omhandlede Slags maatte være oprettede efter 10de Sept. 1807, bliver den derfor bestemte Lønning at udrede i Rigsbankpenge Solværdie efter Omskrivningsforholdet for den Tid, Lønningen blev bestemt, dog saaledes, at den forholdsmæssigen forhoies, naar vedkommende Authoriteter finde, at den ved en saadan Reduction vilde blive utilstrækkelig.

§. 8. Lige Grundsætninger (§§. 6 og 7) skulle og være anvendelige paa de Pensioner, som udredes af StadsKasser, Communer og Stiftelser.

§. 9. Alle foranførte Pensioner, Afgifter og Lønninger blive fra 1ste Jan. 1813 at udrede med den Sum, hvortil de ved de ovenstaaende §§ ere bestemte, eller, efter de der givne Forskrifter, maatte vorde bestemte.

§. 10. Underholdningspenge, som det ved Dv. righedens Resolution er paalagt uægte Børns Fædre, eller Egtemænd, der have forladt deres Hustruer, eller ere separerede fra disse, at udrede, skulle vel i Almindelighed gaae over til Rigsbankpenge Solværdie, efter det Omskrivningsforhold, som svarer til den Tid, da de bleve bestemte; men det skal dog derhos staae Dv.

Overigheden frit for, paa den Vedkommendes Begjæring, at forhøje de efter 10de Septbr. 1807 fastsatte Underholdningspenge, naar og forsaavidt det skjønnes, at de ikke ere bestemte i Forhold til Pengenes Coursværdie; dog følger det af sig selv, at de i intet Tilfælde maae overstige den Sum i Rigsbankpenge Solværdie, hvortil de vare fastsatte i dansk Courant.

§. 11. Hvor Bidragets Størrelse er fastsat ved Parternes Overeenskomst, bør Opsætningen i Rigsbankpenge altid staa efter det i Forordningen af 5te Jan. d. A. §. 25 og tilhørende Tabel Lit. A bestemte Forhold, hvad enten saa hiin Overeenskomst er mægtet af Overigheden eller Fortigelses-Commissionen, eller tilveiebragt uden disses Mellemhandling; dog at en saadan Overeenskomst, der blot kan forpligte den Person, som deri har indladt sig, ikke kan betage det Offentlige sin Ret til at fordre et større Bidrag til Barnets Opfostring og Opdragelse, naar Samme, formedelt Moderens Død, eller af andre Aarsager, falder det Offentlige til Byrde.

§. 12. De aarlige Pengebelser, som, i Følge testamentariske Dispositioner, ere paalagte nogen i dansk Courant, skulde i Almindelighed gaae over til Rigsbankpenge Solværdie, i Forhold til den Tid da Testator døde, eller blev sat ud af Stand til at forandre sin Disposition. I de Tilfælde, hvor Testator, efter Bekjendtgjørelsen af Forordningen af 5te Jan. 1813, har havt Leilighed til nærmere at bestemme sin sidste

Willie,

Willie, uden at han deraf har benyttet sig, skal Forordningen være for, at han kun har villet have sine i dansk Courant bestemte Legater udrede i denne Pengesort eller i Rigsbankpenge efter Indløsningsforholdet.

§. 13. Ved Reductionen af Legater, som aarlig skulle udbetales, fra dansk Courant til Rigsbankpenge Solværdie, vil, naar denne stæer efter et høiere Omskrivningsforhold end 25 Procent, en Moderation finde Sted i Analogie af den Rentenedsættelse, Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 25 og den dertil svarende Tabel Litr. B bevilger; dog skal hiin Moderation kun være halv saa stor, som den i Henseende til Renter bevilgede.

Naar f. Ex. Rettigheden er ældre end 1ste Septbr. 1807, erlægges indtil 2 Aar efter Freden $\frac{3}{4}$, i det 3die Aar efter Freden $\frac{1}{2}$, i det 4de $\frac{2}{3}$, i det 5te $\frac{1}{2}$, og i det 6te Legatets fulde Beløb i Rigsbankpenge Solværdie.

§. 14. Hvor den, som Legatet paaligger, ei har havt fri Disposition over den Capital, mod hvis Erhvervelse han har overtaget sig Legatet, skal han, hvis Capitalen ved Debtors Forandring er formindset, kun tilsvare Samme i det Forhold, hvori Capitalen for ham er bleven conserveret.

§. 15. Hvor den, som har at udrede Legatet, aldeles ikke er at betragte som Eier af den Capital, Byrden er paalagt, men kun (til Exempel i Egenkab
af

af Fideicommissarius) oppebærer Sammes Indtægt, skal han ei være pligtig at udrede mere end en saa stor aliquot Deel af den Rente, han nu efter Forordningen af 5te Jan. 1813 nyder, som han forhen skulde have svaret af den oprindelige Rente. Han vil saaledes, til Exempel, naar og saalænge Capitalen alldun giver halv Rente, ei kunne tilpligtes at udrede mere end den halve Afgift.

Hvor Legater ere lagte paa en vis Mæsse, uden at der gives nogen bestemt Person, som den Pligt at tilsvare Legaterne kan siges at paaligge, maae Legaterne naturligviis taale den Nedsættelse, som er en Folge af den Indtægts Formindskelse, hvoraf Samme skal afholdes.

§. 16. Contractmæssige Livrenter og alle andre aarlige Pengeyndelser, hvorom ingen særskilt Regel gjælder, bør, under den i §. 13 fastsatte nærmere Bestemmelse, efter Omskrivningsforholdet gaar over fra dansk Courant til Rigsbankpenge Solværdie.

§. 17. De i §§. 12-16 omhandlede Betalinger blive fra 11te Decbr. 1812 at udrede efter de der givne Forskrifter.

§. 18. Hvor de Afgifter, som Leilændinger i Norge, Fæstebønder i Danmark, eller Huussæsterne i begge Riger, have paataget dem, ei ere større end de, der førend 11te Septbr. 1807 bleve svarede af de samme Steder, bortfalder Reduction efter Omskrivningsforholdet, uagtet den nuværende Fæst senere

er tiltraadt; men flige Afgifter bør, forsaavidt de ere forfaldne efter 30te Juni sidstleden, udredes i Rigsbankpenge Solvørde, Daler for Daler og Skilling for Skilling. Dog bør Fæsteren, hvis han har givet mere i Indfæstning end hans Formand, nyde Liquidation for dette mere efter Omfkrivningsforholdet for den Tid da han erlagde Indfæstningen, forinden der kan affordres ham større Afgift, end den, der svarer til Omfkrivningsforholdet for den Tid da han fæstede. Hvor derimod Afgifterne ved Fæsters Forandring ere forhøiede, bør denne Forhøielse aldeles bortfalde, saastemt Eieren eller den, der træder i Eieren's Sted, ikke vil lade det hele Beløb af den lovliggen forhøiede Afgift reducere i Forhold til den Tid, da Foreningen med Fæsteren blev indgaaet. Ved denne Tid bliver ikke Fæstebrevets eller Bygselseddelens Datum ubetinget at forstaae; men, naar det kan opløses, at Parternes Overenskomst tidligere var bragt til Fuldkommenhed, bliver dette tidligere Datum at lægge til Grund.

§. 19. Hvor der ved Anvendelsen af de i forrige §. foreskrevne Regler maatte opstaae nogen Uanskelighed, paa Grund af, at den nærværende Fæster har faaet et større eller mindre Tillæg af Jord, end hans Formand havde, bør det, paa den i Lovgivningen om Jords Gratagelse fra Fæstesteder foreskrevne Maade, afgjøres, i hvilket Forhold det Gratagne eller Tillagte staaer det øvrige, og, efter dette Forhold, vil det være at bestemme, hvorvidt den gamle Indfæstning samt Afgifterne maae ansees forhøiede.

§. 20. De paa Arvesæstesteder hvilende uforanderlige Pengeafgifter tilsvares, forsaavidt de ere forfaldne efter 30te Juni 1813, i Rigsbankpenge Selvvaerdie i Forhold til den Tid, da Arvesæstet først blev stiftet, uden Hensyn til, naar den senere Besidder har erhvervet sig flig Eiendom, og det hvad enten han har faaet et nyt Arvesæstebrev eller ikke. Ved de i den første Halvdeel af Aaret 1813 forfaldne Arvesæste Afgifter forholdes der efter Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 37.

§. 21. Det Samme (§. 20) gjælder og om den i D. L. 5—10—5 omhandlede Jordfkyld samt enhver anden i en Eiendom radiceret uforanderlig Pengeafgift, som gaaer over paa enhver Eiendommens Besidder.

§. 22. Hvad der af de i denne Anordning nærmere bestemte Præstationer er forfaldet, førend 1ste August sidstleden, bør kun tilsvares i Rigsbankpenge Navneværdie, med mindre den Paagjældende forsommer at erlægge, hvad han haver at udrede, i mere end 4 Uger efter at Betalingen, i Overeensstemmelse med denne Anordning, er ham affordret.

§. 23. Det Valg, som Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 38 tilstaaer Afgiftsyderen, skal for de Tilfælde, som, ved nærværende Anordning, ere nærmere bestemte, være ham indrømmet til 1ste Mai 1814.

Samme Valg skal tilkomme Landsbyepræster, i Henseende til de dem paaliggende Pensioner, saa og
Yderne

Yderne af de Afgifter, som ovenfor ere omhandlede i § 21, for saavidt det er af en Fordeiendom at Afgiften svares. Indtil den Paagjældende erklærer sig for denne Ydelsesmaade, affordres Afgiften ham i Penge efter de ovenfor bestemte Regler.

Hvorefter de Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet i Vor Kongelige Residensstads Kjøbenhavn, den 16de Novbr. 1813.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Örsted. Berner. Lasen.

Placat

for Kongerigerne Danmark og Norge,
angaaende det stemplede Papiirs Stigen uden noget
bestemt Maximum for Samme.

Hs. Kongelige Majestæt har, ved Resolution af 15de i denne Maaned, som Tillæg til de ved allers høiest Resolution af 23de Juli dette Aar anordnede, ved Kammer-Placat af 31te næstefter bekendtgjorte, Bestemmelser, angaaende det stemplede Papiir for næstfommende Aar 1814 og den følgende Tid, allernaadigst fastsat for Kongerigerne Danmark og Norge, at den i Rigsbankpenge Ravneværdie, Daler for Daler,

ler, omsatte Tarif for det ved Forordningen af 25de Mai 1804 anordnede stemplede Papiir skal stige i første Klasse med 28 Rigsbankdaler Navneværdie for hver 10,000 Rigsbankdaler Navneværdie, som Documenternes Indhold overstiger 500,000 Rigsbankdaler Navneværdie, og i 2den Klasse med 10 Rigsbankdaler Navneværdie for hver 10,000 Rigsbankdaler Navneværdie, som Documenternes Indhold overstiger 100,000 Rigsbankdaler Navneværdie, samt Tarifen for det stemplede Papiir, der er anordnet for de i Forordning af 15de Juni og Placat af 2den November 1812 nævnte, for længere Tid end 24 Timer gjældende, Sluttedler og for de i Kammer-Placat af 14de November efter ommældte Transporter af Utleverings-Sedler og Vare-Assignationer, med 5 Rigsbankdaler Navneværdie for hver 10,000 Rigsbankdaler Navneværdie, som bemældte Sluttedlers og Transporters Indhold overstiger 200,000 Rigsbankdaler Navneværdie, alt med Tillæg af den ved Forordning af 9de December 1809 indtil videre paabudne Forhøielse af 50 Procent, da Vedkommende i øvrigt, naar flige Documenter skulle udstedes, hvis Indhold overstiger i første Klasse 500,000, i 2den Klasse 100,000, og, naar de henhøre til meerbemældte Sluttedler og Transporter, 200,000 Rigsbankdaler Navneværdie, have, ligesom skeer i Henseende til Documenter, der lyde paa Rigsbankpenge Sølvmønt, i ethvert Tilfælde om det fornødne Papiir at henvende sig

fig til Stempletpapiirsforvaltningen i Kjøbenhavn eller i Christiania, hvorfra dets Stempling, der maa skee uden Nummer, derefter requireres, og Papiret, efterat Stemplingen er skeet, til Vedkommende imod behørig Betaling udbleveres. Og har Hans Kongelige Maje-
stæt derhos tillige allernaadigst resolveret, at ovenan-
førte Bestemmelser, hvorefter altsaa for Fremtiden
intet Maximum finder Sted for det stemplede Papiirs
Etigen, ogsaa skulle gjælde for den tilbageværende
Deel af dette Aar, endstjændt de ved Kammer-Pla-
cat af 25de Januar 1813 kundgjorte Bestemmelser
for Resten blive gjældende i Henseende til det stem-
plede Papiir i Kongerigerne for indværende Aar.

Hvilket herved kundgjøres  alle Vedkommendes
Efterretning.

Rentekammeret, den 20de Novbr. 1813.

F o r o r d n i n g,

angaaende nærmere Bestemmelser med Hensyn til
Bxer, lybende paa Hamborger Banco.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade
Konge til Danmark og Norge, ic., gjøre vitterligt,
at Vi, i Betragtning af de nærværende overordent-
lige Conjuncturer og i Anledning af en fra Grosserer-
Societetet i Kjøbenhavn desangaaende indkommen al-
lerunderdanigst Forestilling, have fundet det fornødent
at bestemme, hvorledes der skal forholdes med de paa
Hamborger Banco lybende Bxer, som med Protest
maatte

maatte komme tilbage paa Kjøbenhavn. Thi hyde Vi allernaadigst, som følger.

- 1) Enhver, han være Trassant eller Endossent, paa hvem Børsen lydende paa Hamborger Banco, som ere trukne forend Efterretningen om den Hamborger Banks Sequestration var bleven bekendt paa Kjøbenhavns Børs, ere retournerede eller maatte retournere med Protest, skal fra den Tid af, at Creditor for ham anmelder den protesterede Børs, have en Frist af 8te Dage, for deri at forenes med Børselighandehaveren om, hvorledes denne kan være at tilfredsstille.
- 2) Naar mindelig Forening herom ikke finder Sted, kan Børsdebitor, i Tilfælde af, at han stiller anstændelig Sikkerhed for den Sum, Børsen lyder paa, igjennem Bort Danske Cancellie, erholde Bevilling, som dette Collegium skal være bemyndiget til ad mandatum at meddele, hvorved Børselighædens Inddrivelse suspenderes i 6 Maaneder fra den Dag af, da Børsen med Protest blev ham foreviist, imod at han udsteder en Forskrivelse, hvori den stillede Sikkerhed benævnes, hvilken Forskrivelse det, uagtet den kan lyde paa 6 Maaneder, skal være tilladt at udstede paa det for Børsobligationer bestemte stempede Papiir.
- 3) Til at bedømme den Sikkerhed, der af saadanne Børsdebitorer tilbydes, anordnes en Committee, der skal bestaae af een Deputeret i Bort danske Cancellie,

cellie, een Deputeret i Bort Finants-Collegium, eet Medlem af Bort General-Land-Deconomie- og Commerce-Collegium, og tvende Grosserere, der af Grosserer Societetet vælges til denne Forretning.

- 4) Som Sikkerhed kunne antages Varer, Prioritets-forskrivelser og offentlige Papirer i et saadant Forhold, som af Committeen ansees betryggende for Bexeliehænderhaveren. De Varer, som bruges til Sikkerhed, skulde, naar de af Creditor tages under Laas og Lukke, ansees som haandsaaet Pant, hvoraf følger, at den Forskrivning, som udstedes, ei behøver Tinglysning.
- 5) Committeens Attest, at den anbudne Sikkerhed ansees tilstrækkelig, bør vedlægges Ansøgningen om den, i §. 2, ommældte Bevilling, hvilken Attest kan meddeles paa ustemplet Papiir.
- 6) Efter 6 Maaneders Forløb kan den protesterede Bexels Beløb, med Renter, $\frac{1}{2}$ Procento for hver Maaned fra den Dag af, da den er forfalden til Betaling, inddrives efter Bexelret; dog at der tilkomme Debitor samme Løbedage, som efter Bexelbreve.
- 7) Betalingen af Capital og Renter bør ske enten i Hamborger Banco eller i rede Sølv, hver Mark sin Sølv Vægt beregnet til 27 Mark 12 Sk Banco.

Hvorefter Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, den 23de Novbr. 1813.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Kaas.

Cold. Bülow. Monrad. Örsted. Berner. Lassen.

Placat for begge Riger.

Det har behaget Hs. Majestæt Kongen, under 20de d. M., allernaadigst at resolve, "at alle Afgifter, der ved allerhøieste Resolutioner ere paalagte enkelte Embeder til hvilkensomhelst offentlig Indretning eller Fond, bør behandles efter de Regler, som i Forordningen af 16de d. M. ere foreskrevne for Pensioner, som udredes af Embedsmænd." Hvilken allerhøieste Resolution herved kundgjøres til alle Bedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongl. danske Cancellie, den 24de Nov. 1813.

Fortsettelse af Forordningen angaaende de ved Igjenindførelsen af Selvmønt, som lovmæssigt Betalingsmiddel i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, nødvendige Bestemmelser o. s. v.

(see No. 48.)

41) I det Tilfælde, hvor Creditor, ifølge §§. 58 og 59 af Forordningen af 5te Januar d. A., kan forlange en Kapitals Betaling i Rigsbankpenge C. B. forinden Forløbet af 4 Aar efter Freden, er

han fra nu af besøiet at forbre en saadan Kapital udbetalt i rede Solv. Forandring af Debtors Person kan i Almindelighed ikke berettigge til Opsigelse af Fordringer, som ere radicerede i faste Eiendomme. Er imidlertid Debtors Boe kommet under Concurs, da ere de iblandt de hypothecariske Creditorer, som ei have op sagt, ikke forpligtede til fremdeles at lade deres Kapital staae i de til dem pantsatte faste Eiendomme, men de kunne strax forbre Betaling i Solv.

42) Derimod ere de Creditorer, som nu allerede have op sagt deres Capital, eller fremdeles opsig den forinden det 4de Aars Forløb efter Freden og paa staae Betaling til Forsaldstiden, ikkun berettigede til at forbre Betaling i Rigsbankpenge R. B. af Boets Masse, naar Debtors Boe kommer under Concurs. Dersom Rigsbanksejdlernes Værdie imod Solv er sjunken fra Forsaldstiden indtil den virkelige Betaling indtræffer, saa bør Beløbet af denne Forskjel godtgøres Creditor, for saavidt han faaer Udlæg for sin Fordring. I Tilfælde at Concursen allerede nu er indtruffen, eller indtræffer, imedens Creditorerne endnu ere berettigede til at tage deres Opsigelse tilbage (§. 38) skulle de have samme Rettigheder, som de Creditorer, fra hvis Side ingen Opsigelse har fundet Sted.

43) I Tilfælde at der er indgaaet Caution for en oprindelige i Slesvig-Holst. Courant eller Species contraheret Gjæld, kan Cautionisten, endog førend 4 Aars Forløb efter Freden, paa den ellers lovbestemte Maade, befrie sig fra sin Forpligtelse som Cautionist,

naar Cautionstiden ifølge Forpligtelsens Indhold er forløben, eller kan opsiges; ligeledes naar der indtræffe saadanne Omstændigheder, som efter Loven give Cautionisten Ret til at kræve Betaling af Hovedskyldneren eller at tvinge Creditor til at inddrive Kapitalen.

44) I dette Tilfælde er Hoved-Debitor forpligtet at betale Gjælden i rede Solv, dersom han ikke kan tilvejebringe en saadan reel Sikkerhed, som udfordres for Umyndiges Midler. Dog tilstaaes der ham til Opfyldelse af denne Forpligtelse en Termin af 3 Maanedes, efterat Cautionisten har forlangt Befrielse fra Cautionen. En ligedan Termin bevilges ham i Tilfælde, at Cautionstiden allerede er udløben, eller dersom den Omstændighed, som berettiger til Fritagelse fra Cautionens Forpligtelse, virkelig allerede nu er indtruffen.

(Fortsættelsen følger.)

Blandede Efterretninger.

Under 12te October d. A. ere samtlige Amtmænd i Danmark fra Rentekammeret blevne tilskrevne saaledes. Det kongelige Finants-Collegium har ved Skrivelse af 9de Dennes tilnældt os, at den kongelige Finantskassé-Direction er ved kongelig Resolution af 30te i f. M. bemyndiget til, til Fyldestgjørelse af Forbringinger paa den kongelige Kasse i visse Tilfælde, at udstede Anviisninger, ganske i den sædvanlige Form, men lydende paa Indfrielse 3 Maa-

neder a Dato ved Zahlkassen i Kjøbenhavn og ved denne eller hiin Amtstues Intrader i Danmark. Dette maa Kammeret tjenstligen anmode Hr. Amtmanden om behageligen at ville tilkjendegive Amtsforvalterne, ligesom vi, i Følge Finants-Collegiets tilige gjorte Begjæring, udbede bemældte Betjente derhos paalagt, at de ved Indbetalinger af Rigsbanksebler til de dem betroede Oppebørselskasser, som rede Penge for det fulde paalydende Beløb, modtage fornævnte af Finantskasse-Directionen udstedte Anviisninger, saasnart de til Forfaldsdag eller senere som Betalingsmiddel præsenteres, uden Hensyn til, om Anviisningerne lyde paa Indfrielse ved en anden Oppebørselskasse, da de saaledes modtagne Anviisninger ville som rede Remisse blive antagne, naar Amtsforvalterne til Zahlkassen afgive Intraderne.

Befordringer og Afgang.

Under General-Toldkammeret: Den 15de Novbr. er Grændsecontroleur G. C. Würger bestiftet til Controleur i Kremppe. Den 27de H. Franc udnævnt til Fuldmægtig ved Kanal-Toldstedet i Rendsborg; Pakhuusforvalter Wegel i Kiel i Naade entlediget fra dette Embede.

Under Oeconomie- og Commerce-Collegiet: Den 7de Julii er Branddirecteuren paa Fanø, Lieutenant v. Fogh, i Naade entlediget fra dette Embede, i hvis Sted Regimentsskriver ved Kronens Regiment, H. Wettlesen, den 14de Decbr. er udnævnt til Brand-directeur.